

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu kierowniczych stanowisk partyjnych i państwowych PRL

Imiona: Aleksander
Nazwisko: Wolski
Nazwisko rodowe: Dyszko
Miejsce urodzenia: BIAŁYSTOK
Data urodzenia: 07-02-1913
Imię ojca: Adam
Imię matki: Barbara
Znany/a też jako: Aleksander Salomon Dyszko
Imiona rodziców: Abraham Baszewa

Czesław Ludwik Kwiatkowski

Dodatkowe informacje: Posługiwał się również pseudonimami: Sioma i Ludwik, bliższych danych brak. W PPR od 29.03.1945 r., następnie w PZPR. W 1915 r. ewakuowany wraz z rodziną w głąb Rosji, do Polski powrócił w 1921 r. W 1930 roku ukończył w Grodnie szkołę średnią im. Adama Mickiewicza. W 1936 roku ukończył studia na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej dyplomem inżyniera budownictwa lądowego (2.03.1937). Już w czasie nauki w szkole średniej należał do kółka samokształceniowego, potem koła Związku Młodzieży Komunistycznej. Na studiach początkowo członek „Pochodni” potem w Organizacji Młodzieży Studenckiej „Życie”. Po ukończeniu studiów pracował w kierownictwie budowy Dworca Głównego w Warszawie w latach 1937- 1938. W 1938 roku został kierownikiem budowy Fabryki Celulozy w Ławnej pod Grodnem. W 1939 roku, po zajęciu tych terenów przez Armię Czerwoną został przewodniczącym Okręgowej Komisji Wyborczej, następnie dyrektorem w końcu głównym inżynierem fabryki w Ławnej. Jednocześnie był doradcą Planu Państwowego Białorusi [GOSPŁAN], sporządził szereg opracowań i studiów. W 1941 roku zmobilizowany do Armii Czerwonej, biorąc udział w walkach, dostał się do niewoli, skąd udało mu się zbiec – brak bliższych danych. W dalszym ciągu przedostał się do Warszawy, przez resztę czasu okupacji działał na terenie Generalnego Gubernatorstwa. W styczniu 1943 r. w Armii Ludowej instruktor organizacyjny i oświatowy Służby Bezpieczeństwa [!]. Brał udział w powstaniu warszawskim, walczył na Żoliborzu, ciężko ranny został ewakuowany do Tworek pod Warszawą, następnie na terenie Kielecczyny – brak bliższych danych. W styczniu 1945 r. skierowany do Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego — był dyrektorem Departamentu Ekonomicznego, zwolnił się z MBP w 1947 r. na własną prośbę. Potem organizował Zakłady Osiedli Robotniczych, w których w dalszym ciągu pracował. Z dniem 21.11.1956 r. mianowany posłem nadzwyczajnym i pełnomocnym PRL w Królestwie Belgii. ŹRÓDŁO: Archiwum Akt Nowych Centralna Kartoteka KC PZPR 19 118, s. 3-4, 10, 11-18, 19, 30, 34.

Stanowisko	Komórka organizacyjna	Instytucja	Miejscowość	Partia polityczna	Data rozpoczęcia	Data zakończenia	Źródło informacji
Podsekretarz Stanu		Ministerstwo Budownictwa Miast i Warszawa Osiedli			02-1951	07-1956	Archiwum Akt Nowych Centralna Kartoteka KC PZPR 19 118, s. 33, 38; T. Moldawa, Ludzie władzy 1944-1991. Władze państwowe i polityczne Polski według stanu na dzień 28 II 1991. PWN Warszawa 1991, s. 182.

Podsekretarz Stanu

Ministerstwo
Budownictwa

Warszawa

07-1956

10-10-1956

Archiwum Akt
Nowych Centralna
Kartoteka KC PZPR
19 118, s. 33, 38; T.
Mołdawa, Ludzie
władzy 1944-1991.
Władze państwowe i
polityczne Polski
według stanu na
dzień 28 II 1991.
PWN Warszawa
1991, s.